پیام ده

همشکل شدن با مرگ مسیح
و
نایل شدن به فرا-رستاخیز

خواندن متون مقدس: فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۱

۱. در فیلیپیان ۳: ۱۰ پولس از «با موت او مشابه [همشکل] گردم» صحبت می‌کند؛ این عبارت نشان می‌دهد که پولس مایل بود مرگ مسیح را به عنوان قالب زندگی خود قرار دهد:

آ. برتری شناخت مسیح، همه چیز را زیان شمردن، کسب کردن مسیح، یافت شدن در او، شناخت او، شناخت قدرت رستاخیزش و شناخت مشارکت رنج‌های او، همه در یک امر حاصل می شود – همشکل شدن با مرگ مسیح – آآ. ۷-۱۰.

ب. همشکل شدن با مرگ مسیح، اساس تجربهٔ مسیح است – ۱: ۲۰-۲۱آ؛ ۳: ۹-۱۰.

پ. قالب مرگ مسیح حاکی از به مرگ سپردن مداوم حیات طبیعی و انسانی اوست تا بتواند با حیات خدا زیست کند – یوحنا ۶: ۵۷آ:

۱. وقتی که خداوند عیسی بر روی زمین بود، یک زندگی مصلوب داشت. با زندگی مصلوب، او به خدا زنده بود و او را می¬زیست.

۲. او همیشه حیات انسانی خود را به مرگ می‌سپرد تا حیات الهی درون او بتواند به بیرون جاری شود – ۱۰: ۱۰ب-۱۱، ۱۷.

۳. او همانطور که زندگی می‌کرد، همچنین در حال مرگ بود – مردن به خلقت کهنه برای زیستن در خلقت نو. این معنای «موت او» در فیلیپیان ۳: ۱۰ است.

ت. مرگ مسیح، یک قالب است که ما با آن همشکل می‌شویم، همانطور که خمیر در قالب کیک ریخته می‌شود و با آن همشکل می‌گردد:

۱. خدا ما را در قالب مرگ مسیح گذاشته است، و روز به روز خدا ما را شکل می‌دهد تا با این مرگ همشکل شویم – رومیان ۶: ۳-۴.

۲. زندگی ما باید با چنین قالبی همشکل شود – مردن به زندگی انسانی خود برای زیستن حیات الهی – غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۰-۱۱.

۳. اگر حیات طبیعی خود را به مرگ بسپاریم، این آگاهی را خواهیم داشت که حیات دیگری، حیات الهی، در درون خود داریم؛ این حیات، آزاد خواهد شد، و سپس در تجربهٔ خود، با مرگ مسیح همشکل خواهیم شد – یوحنا ۱۰: ۱۰ب؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۱-۱۲.

۴. در قالب مرگ مسیح، انسان طبیعی کشته می‌شود، انسان کهنه مصلوب می‌شود، و خود باطل می‌گردد – ۲ قرنتیان ۴: ۱۶؛ رومیان ۶: ۶؛ متی ۱۶: ۲۴.

۵. اگر اجازه دهیم شرایط¬ ما، ما را به درون این قالب فشار دهد، زندگی روزانهٔ ما به شکل مرگ مسیح قالب¬گیری خواهد شد – رومیان ۸: ۲۸-۲۹.

۶. ما توسط قدرت رستاخیز مسیح با قالب مرگ مسیح همشکل می شویم – فیلیپیان ۳: ۱۰؛ یوحنا ۱۱: ۲۵؛ افسسیان ۱: ۱۹-۲۰؛ غزل غزلها ۲: ۸-۱۳.

ث. همانطور که با مرگ مسیح همشکل می‌شویم، مرگ تمام‌عیار [که همه چیز را به انجام رساند] او را تجربه می‌کنیم:

۱. توسط همشکل شدن با مرگ او، مسیح را در مرگش برای رهایی، افاضه و ازدیاد حیات تجربه می‌کنیم – یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۵؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۲.

۲. تنها راه جلال دادن خدا، همشکل شدن با مرگ مسیح است. هر چه بیشتر با مرگ مسیح همشکل شویم، پدر را بیشتر جلال می‌دهیم – یوحنا ۱۲: ۲۸؛ ۱۳: ۳۱.

۳. وقتی به مرگ مسیح می‌میریم و با مرگ او همشکل می‌شویم، آهنربایی خواهیم بود که دیگران را به مسیح جذب می‌کند – ۱۲: ۳۲.
۴. هرچه بیشتر با مسیح بمیریم، بیشتر حیات روان خود را به سوی حیات جاودان نجات می‌دهیم – آ. ۲۵.
۵. اگر مایل باشیم با مرگ مسیح همشکل شویم، بر دنیا غلبه کرده و شیطان را شکست خواهیم داد – آ. ۳۱؛ عبرانیان ۲: ۱۴.

۲. نتیجهٔ همشکل شدن با مرگ مسیح این است که به فرا-رستاخیز از مردگان نایل شویم یا به آن برسیم – فیلیپیان ۳: ۱۱:

آ. فرا-رستاخیز، رستاخیز ممتاز، رستاخیز اضافی است که جایزه¬ای برای مقدسان غلبه کننده خواهد بود – مکاشفه ۲۰: ۴، ۶:
۱. همه ایماندارانی که در مسیح مرده اند، در رستاخیز از مردگان در بازگشت خداوند شرکت خواهند کرد – ۱ تسالونیکیان ۴: ۱۶؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۵۲.
۲. غلبه کنندگان خداوند، از سهم اضافی و ممتاز آن رستاخیز مسرت خواهند برد، رستاخیزی که در آن، پاداش پادشاهی را دریافت خواهند کرد. این همان چیزی است که پولس رسول به دنبال آن بود – عبرانیان ۱۱: ۳۵، ۲۶.
۳. فرا-رستاخیز باید هدف و مقصد زندگی مسیحی ما باشد – فیلیپیان ۳: ۱۱-۱۵آ.

ب. نایل شدن به فرا-رستاخیز، رسیدن به فرا-رستاخیز است. این امر مستلزم آن است که ما پیروزمندانه در مسابقه برای جایزه بدویم.

پ. نایل شدن به فرا-رستاخیز بدین معناست که تمام وجود ما به تدریج و مدام رستاخیز می‌یابد – ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳:
۱. خدا اول روح مرده ما را رستاخیز داد. او به رستاخیز روان و بدن فانی ما ادامه می‌دهد تا کل وجودمان – روح، روان، و بدن – به طور کامل از وجود کهنهٔ ما توسط حیات او و با حیات او رستاخیز یابد – افسسیان ۲: ۵-۶؛ رومیان ۸: ۶، ۱۱.
۲. اگر با مرگ مسیح همشکل شویم، هر بخش از وجود ما به تدریج رستاخیز می¬یابد. از این رو، زندگی مسیحی، یک فرآیند رستاخیز است.
۳. ما تنها توسط همشکل شدن با مرگ مسیح توسط زیستن یک زندگی مصلوب می‌توانیم به این هدف برسیم – فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۱.
۴. در مرگ مسیح، ما از خلقت کهنه به نو، فرآیند می‌شویم – آآ. ۱۰-۱۱؛ ۲ قرنتیان ۵: ۱۷.

ت. فرا-رستاخیز، رستاخیز از خلقت کهنه به خلقت نو است – غلاطیان ۶: ۱۵؛ ۲ قرنتیان ۵: ۱۷:
۱. بودن در فرا-رستاخیزبه معنای ترک همه چیز از خلقت کهنه و آورده شدن به درون خداست.
۲. در فرا-رستاخیزهیچ عنصری از خلقت کهنه وجود ندارد؛ در عوض، همه چیز پر از عنصر الهی است – مکاشفه ۲۱: ۵آ.

ث. برای پولس، زیستن، مسیح به عنوان فرا-رستاخیز بود – فیلیپیان ۱: ۲۱آ؛ ۳: ۱۱:
۱. فرا-رستاخیز، در واقع، شخص عزیز، نفیس، و عالی مسیح است، آن که از طریق مصلوب شدن و رستاخیز، از خلقت کهنه عبور کرده و در خدا وارد شده است – یوحنا ۱۴: ۳، ۲۰؛ عبرانیان ۶: ۱۹-۲۰.
۲. مسیح که ما باید او را زندگی کنیم، خودش فرا-رستاخیز است – فیلیپیان ۱: ۲۱آ؛ ۳: ۱۱؛ یوحنا ۱۱: ۲۵.

ج. در فیلیپیان ۳: ۱۲، پولس قبلاً به نجات عمومی ایمانداران توسط ایمان عمومی ایمانداران نایل شده بود، ولی به سهم اضافی رستاخیز نایل نشده بود:
۱. برای نایل شدن به آن سهم، او باید پیگیری می‌کرد، می‌دوید، و مسیر را پیروزمندانه به پایان می‌رساند – ۲ تیموتائوس ۴: ۷-۸.

۲. کلمه یونانی برای «می کوشم [پیگیری می¬کنم]» در فیلیپیان ۳: ۱۲، همان کلمه برای «آزار [جفا]» است. این کلمه همچنین به معنای «به سوی جلو رفتن، دنبال کردن» است:

(آ) به این ترتیب، پولس در مسابقه دوید تا به جایزه نایل شود و به بلوغ برسد.

(ب) قبل از نجاتش، او مسیح را آزار می¬داد. پس از نجاتش، او مسیح را تا حدی پیگیری می¬کرد که مسیح را آزار ¬می¬داد، ولی به روشی مثبت.

چ. ما باید با مرگ مسیح همشکل شویم تا به هر وسیله¬ای به فرا-رستاخیز از مردگان نایل شویم؛ این تنها راه برای خداوند است تا به بازیابی خود ادامه دهد، تنها راه برای خداوند تا کلیسای خود را بناسازی کند، تنها راه برای آماده کردن عروس، و تنها راه برای بازگرداندن خداوند است – آآ. ۱۰-۱۱؛ متی ۱۶: ۱۸؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹آ؛ ۲۲: ۱۴، ۲۰.

© 2026 Living Stream Ministry